

BOŽJA BESEDA

Lukov evangelij 1, 44-55

Glej, ko je prišel glas tvojega pozdrava do mojih ušes, se je dete v mojem telesu od radosti zganilo. Blagor ji, ki je verovala, da se bo izpolnilo, kar ji je povedal Gospod!«

In Marija je rekla:

»Moja duša poveličuje Gospoda

in moj duh se raduje v Bogu, mojem Odrešeniku,

kajti ozrl se je na nizkost svoje služabnice.

Glej, odslej me bodo blagrovali vsi rodovi,

kajti velike reči mi je storil Mogočni

in njegovo ime je sveto.

Njegovo usmiljenje je iz roda v rod

nad njimi, ki se ga bojijo.

Moč je pokazal s svojo roko,

razkropil je tiste, ki so ošabni v mislih svojega srca.

Mogočne je vrgel s prestolov

in povišal je nizke.

Lačne je napolnil z dobrotami

in bogate je odpustil prazne.

Zavzel se je za svojega služabnika Izraela

in se spomnil usmiljenja,

kakor je govoril našim očetom:

Abrahamu in njegovemu potomstvu na veke.«

Marija je ostala z njo približno tri mesece, potem pa se je vrnila na svoj dom.